Κισσος. Διόνυσος. Κισσαία Αθηνα.

« . . . κισσ ἤθερον γίφανον μεταβύσαμαι, φησιν, ο βιγωσ- Αθην. δρωσ
ανες, ὃν ἔθρεψιν ἀναγμένον, ἔ μέμνηται μεν ο Κ. 679 b.
Ασυγκριτάδης παραδιδόμενος ἐα εν τῶν Ευβοίᾳ ἔθρα
νοσηγίδων ἄσματα.

ω μάκαρ, ἡνίκ ἐχὸ σε δικωκτῶ γρυδίον αγρόφρηδον . .
γεμτόδαδον ὅτι σοκα συνίμεθαι [τε]
πδυσόδαδον ὅτι νυκρίον εὐθρίχα,
Κισσός ὅσα κοκάμω ὅτι ρύσται
αυξόμενος ἔαρος εφεμόνος
ἔρωδι μαλαθέδικης

ἔχεται δ' ὅλος εν τῶ γρυδῶ μαγμένῶ ἀνθος ἀμπελω
νώδη θέραρας εν ἑαυτῶ φυθικῆ ἔθαρίας.

« οὗτοι (Ἀχαρνεῖς) θεῶν Λιβόμενα θιμῶσιν Αγνία η Πανσ.
Ηρακλέα. η Αθηνᾶς δικας εν Υγείας· ἴσν δ' ἔστιν Αττικα
Αθηναν ονομάζουσι η Διόνυσον Μελπόμενον και Κισσον Κ. Α. 31. 6.
ἴσν αυτῶν θεον, ἴσν κισσον ἐο ρυθν εκθαῦδα τορῶν ρα
νῶναι ρεμόνες. »

« ἴσν δε Αθηναν εν ἴῃ αμροτόρει (ἐστιαυτόιν) ἐο Κορινθιακα
αυτον θεας ἅγιον, Κισσαίαν εσονομάζουσαν. » Κ. Β. 29. 1

Διόνυσος. Κισσαία Αθηνα.

328

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

« αὐτοὶ [οἱ Λαμπρεῖς] θεὸν Λεοῖμονα θείμεν Ἀρετὰν καὶ Ἡρακλέα. καὶ Ἀθηνᾶς εἶναι τὰν Ὑγείας· τὰν δ' Σωτεῖραν Ἀθηνᾶν ὀνομάζομεν καὶ Διόνυσον Μειλίχιον καὶ Κισσὸν τὸν αὐτὸν θεὸν, τὸν μὲν ἐν τῷ ῥυθῷ ἐνθαῦδα κορυφὸν φαίνεται ἔχοντες. »

Παυσ. Αττικα κεφ. Α. 31. §.

« Ἐν τε Ἀθήναις ἐν τῇ ἀκροπόλει (Ἐπιδαυρείων) ἔστι καὶ Διὸς αὐτοῦ ἄγαλμα, Κισσαίαν προσονομάζουσιν. »

Κορινθιακα κεφ. Β'. 29. 1